

— Глупости! извика пустакинята като си засукваше ржаветъ; ты говоришъ, както говоришъ Назариниѣ, мисля че си отъ тѣхната ересь. Ако е тъй, дъртелю дъртый, нема да приказвамъ вече съ тебе; отъ день на день все по много ставашъ за иетърпенье. Херкулесе, Херкулесе! проводи ни единъ чловѣкъ за лева и единъ за тигра!

Напредъ борцы юнацы,
Напредъ, напредъ съ маждрацы
Съ гърды срѣщо гърды.

Каква голѣма радость!
Народътъ пѣленъ съ драгость
На зрѣлище върви.

Борбата ще почене,
И Цяркътъ глухо стене
И сѣкій дѣ й мълчи.

Кръстосвать са маждрацы
Заудряхъ юнацы
И въздухъ ечи.

О, какъ са мжжскы бѣжтъ
И като тигры выжтъ
Земята чакъ ехти.

Отъ бѣсната пмъ ярость
Сърцето ми отъ радость
Препълнено трепти.

Тѣзи пѣсенчица като пѣеше съ сребристия си гласъ распутната жена (пѣсень наистина прилична на нѣжна жена!) надигна си полътъ за да са запази отъ праха мнѣжъ бържи по улицата и отиде къмъ винопродавницата за дано докопа нѣкоя корысть.

— Любезното ми чело! думаше добрыйтъ старецъ да са предаде на нѣктытъ на звѣря и защо? за угода на безумцытъ. О, вѣтра Исусова! служилъ быхъ ти искренно само и само защото вѣдхвашъ ужасъ въ сърцата ни отъ една таквази кървава борба.

Старецътъ си наведе главата и умысленъ и прискърбенъ отры-